PLAMENČEK

POD SVOBODNIM SONCEM

Breznica, julij 2009

LETO 16, št. 3

KDOR IŠČE, TA NAJDE

KDOR IŠČE, TA NAJDE	**2**
BESEDA PLAMENČKA	**3**
ZA DUHOVNI NAPREDEK	**4**
DAN, DOLG 25 UR	4
BAGIRIN KOTIČEK	**5**
SREČANJE	5
RAZSTAVA	6
POBARVANKA ZA VOLČIČE	7
PLAMENČEK PRIPOVEDUJE	**8**
MOLITEV PRED BOŽJIM GROBOM	8
UJEMI ME 2009	8
POHOD NA SV. KATARINO	9
OBLJUBE	10
ŽUPNIK NA DOPUSTU, FARAONI PA DELAJO	12
RADOVEDNOST JE LEPA ČEDNOST	**13**
OHRANITE SPOMIN NA ZABAVNE POLETNE DNI	13
PREDSTAVLJAMO VAM	**16**
SKAVTSTVO SE MI ZDI NESKONČANA IGRA, ZA KATERO SEM NEIZMERNO HVALEŽEN, DA JO SMEM IGRATI	16
KAJ STE REKLI	**21**
OKOLJEVARSTVENI KOTIČEK	**24**
DREVO POD SVOBODNIM SONCEM	**30**
ZA MALE SIVE CELICE	**31**
MALO ZA ŠALO	**32**
LAŽ IN NJEN ŽENIN	32
VICI	35
DOLGODIVŠČINE VOLČIČA JANEZKA	**36**

Plamenček *je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.*

Uredniški odbor:
- glavni urednik: **Luka Pavlin**
- odgovorni urednik: **Tone Špendov**
- tehnični urednik: **Domen Lukan, Mirjam Resman**
- urednica za PP: **Valentina Lužnik**
- urednik za IV: **Mišo Lužnik**
- urednica za VV: **Tajda Šimac Turk**
- ostali sodelavci: **Anja Lužnik, Katja Čop, Dominik Gerdej**

Poletje je, čas, ko se dan za nekaj ur podaljša. Pa bi bil lahko daljši več kot 24 ur? Bi to imelo smisel? No, verjetno da, saj nam časa dandanes kronično primanjkuje. Služba, študij, domača opravila ... in skavtska srečanja, ki jih je spomladi vedno več. Kateri so to bili in kako je bilo?

No, med njimi je bila fotografska razstava, po kateri si bomo odhajajoče skavtsko leto zapomnili verjetno prav vsi. Pri pripravi razstave smo dobili tudi veliko izkušenj v zvezi s fotografiranjem. Kako pa so lahko slike, ki jih bomo zagotovo delali tudi to poletje, še boljše?

Med poletjem bomo uživali tako in drugače, med uživanjem pa moramo biti pozorni nase in seveda na naravo. Poleti je v zadnjih letih vse bolj vroče in nekaj o vročini in še čem si lahko preberete ... Kje?

Tudi intervju je zelo zanimiv. Če sem natančen, je zanimiv skavt, s katerim sem ga opravil za tokratni Plamenček. Kdo je to bil?

Odgovore na zgornja vprašanja lahko najdete v tokratnem Plamenčku.

Veliko užitkov v poletnih dneh.

Luka, Modri rakun

DAN, DOLG 25 UR?

Bog je rekel: »Bodi svetloba!« In nastala je svetloba. Bog je videl, da je svetloba dobra. In Bog je ločil svetlobo od teme. In Bog je svetlobo imenoval dan, temo pa je imenoval noč. In bil je večer in bilo je jutro, prvi dan. (1Mz1, 3-5)

Dolg samo 24 ur! Kako ga podaljšati?

Velikokrat si želimo, da bi dan imel nekaj ur več. Morda vsaj 25, pa še bi nam jih zmanjkalo za vse naše dejavnosti. Ali je mogoče iz našega dneva izvleči več, ali ga je mogoče nekako "podaljšati"?

budilka (avtor: Aleš Čerin)

Nekaj se vsekakor da narediti na račun spanja. Da se prav razumemo, ne na račun zdravja, pač pa le tistega dela spanja, ki je "brezvezno", ki je pravzaprav čisto lenarjenje. Prav gotovo ga poznate: spanje, ko čutimo, da smo naspani in da nas pravzaprav samo "modroc" kot nekakšen magnet vleče, da ne vstanemo.

Kdor se uspe toliko disciplinirati, da vstane samo eno uro prej kot bi običajno, si "podaljša dan" na 25 ur. Kar znese v letu 365 ur (= 15 dni = pol meseca) in v 50 letih 750 dni (= 25 mesecev = malo več kot dve leti). Vredno, kajne?

Vredno, če v tem času narediš kaj pametnega: se učiš, prebereš kaj lepega (morda iz Svetega pisma), pomagaš ženi, otroku, prijatelju, ... skratka, narediš dobro delo za tisti dan :)

Aleš Čerin, SKAVTnet

SREČANJE

Zopet je prišla sobota, dan, ki je namenjen za skavtsko druženje. Dobili smo se pred našim brlogom. Sledil je klasičen: »Vidmo vas!!!« Ko so volčiči navdušeno pritekli nazaj ob zvoku pesmi »Držimo se za šape«, ki pomeni skleni krog, smo zmolili še volčjo molitev. Nato smo odšli noter, kjer smo vrgli še kocko in tako ugotovili, kako in katero pravilo bomo še posebej izpolnjevali do naslednjega srečanja. Poleg tega pa smo se ozrli tudi na drevo. Ob pogledu nanj smo ugotovili, da je tretja veja še čisto prazna, kar nas je spodbudilo, da smo premislili, kaj smo dobrega storili za naravo in kaj za sočloveka. Kot rezultat tega lahko sedaj opazite volčjo vejo, na kateri se bohotijo rdeča jabolka in zeleni listki. Seveda pa to še ni bilo vse za danes. Šli smo v skladišče, da bi vzeli potrebščine, ki smo jih potrebovali za nadaljnje delo. Sprva so si jih volčiči enakomerno razporedili, vendar ne za dolgo. Fantje so se odločili, da jih malce ovirajo in so jih velikodušno prepustili dekletom do klanca. Vendar so bili preveč zavzeti, da bi sploh prišlo do menjave. Tako so se punce izkazale za zelo močne, fantje pa za zelo hitre. Ker so prišli na vrh toliko prej, so se lotili raziskovanja in medtem našli fajne stvari. S tem so se očitno zelo zamudili, saj niso slišali klica, ki jim je sporočal, da morajo v gruče. Temu je sledila seveda tudi primerna kazen. Prišel je čas, da se lotimo resnega dela. Volčiči so se razdelili v dve skupini, te pa so si morale zgraditi primerno zatočišče pred dežjem. Ko so bila bolj ali manj zgrajena, pa je prišel čas, da so ocenili svoje delo. Ugotovili so, da so dekleta zelo lepo sodelovala med seboj in si tako zgradila lepo bivališče, ki je imelo še stole in mizico. Fantje pa so imeli veliko, veliko idej, za katere pa jim je zmanjkalo časa, vendar so si kljub temu

zgradili dokaj kvalitetno bivališče. Na koncu smo ugotovili, da bi se kar dobro znašli tudi brez primerne teoretične podlage in tako počasi zaključili srečanje.

Kača Kaja

RAZSTAVA

Živ živ :) Celo leto se že trudimo ohranjati čisto naravo, prav tako pa opravljamo dobra dela za sočloveka, prijatelja, bližnjega, ostarelega, soseda ... Celo leto smo bili aktivni, tudi naše drevo je ozelenelo :), tako da ga je prav prijetno gledati, vsakič ko smo v naši skavtski sobi ali brlogu. Naš trud in naše napredno delo pa smo, če se še spomnite, tudi ovekovečili s prečudovitimi slikami. Vsaka veja je imela nalogo, da fotografira tiste trenutke, ki so povezani z naravo in ekologijo. Vsi ste se zelo potrudili in naši voditelji so dobili veliko slik iz vsake veje. Slike so bile vse lepe in povezane z naravo in ekologijo. Naša komisija je imela precej težko nalogo, ko je morala izbrati najlepše in dih jemajoče slike, ki bi navdušile k ohranjanju čiste narave tudi druge ljudi, da bi se zavedali, kaj imamo in česa ne bomo imeli, če bomo še naprej onesnaževali naše okolje. Vse naše delo in trud se je pokazal na en dan, na dan naše razstave … Prav tako nas je obiskala naša mati narava in nas s svojim govorom navdušila še za nadaljnje dobro delo. Govoril in pohvalil nas je tudi sam župan naše občine. Na naši razstavi pa ni manjkalo niti glasbe, saj nam je pel pevski zbor Pojem.si. Po uradnem delu razstave pa je sledila tudi manjša pogostitev. Posladkali ste se lahko s piškoti in eko-sendvički, prav tako pa ste lahko tudi poskusili tri različne okuse vode. Na razstavi ni bilo preveč veliko ljudi, vendar sem prepričana, da je naše slike videlo veliko mimoidočih.

Bagira

POBARVANKA ZA NAŠE VOLČIČE:

Za na koncu pa še eno zabavno razvedrilo za volčiče in tudi za starejše skavte. Želim vam prijetno barvanje:)

MOLITEV PRED BOŽJIM GROBOM

Na veliko soboto, 11. aprila, smo se skavti, tako kot vsako leto, zbrali pri božjem grobu. Spokornost je oblikovalo petje, branje zanimivih zgodb in molitev. Letos smo izdelali tudi majhne venčke - kronice iz veje in jih simbolično položili pred križ in s tem počastili Jezusa. Ob petju in zanimivem programu je čas vsem minil hitro in odhiteli smo domov, naproti obredom, ki sledijo na veliko soboto.

Blaž, Razposajeni mrjasc

UJEMI ME 2009
(4. 4. 2009)

Zbrali smo se navsezgodaj zjutraj in se z vlakom odpeljali do Ljubljane. Tam smo prestopili na vlak, ki je peljal samo za skavte do Litije. Po nekaj prehojenih kilometrih smo prispeli do cilja. Tam smo se razdelili v skupine in hodili od točke do točke. Na točkah smo igrali nogomet z zračnicami, delali grad iz kartonov, igrali roverčka in skavtbol, metali hlode, delali srčke iz testa, streljali z lokom … Po končanih igrah so se nam pridružili še klanovci in skupaj smo z različnimi igrami odkrivali jame. Na tem tekmovanju smo bili drugi!

Sledila je hoja nazaj, vožnja z vlakom in z avtobusom. Domov smo prišli v večernih urah.

Lucija, Skrivnostna žolna
Mojca, Preprosta žolna

Vam v ušesih še vedno zveni tista pesem … ujemi me uuuuuuuuu ujemi me … :)

Tokratni Ujemi me je potekal v Litiji. Tja smo se brezniški

klanovci (za razliko od drugih) ekološko pripeljali z javnim prevozom. Po nekajkilometrskem sprehodu smo prispeli na prizorišče dogajanja. Rdeča nit tokratnega Ujemi me je bila Valvazorjeva knjiga Slava vojvodine kranjske. Po skupnem začetku (po dvigu zastav) smo se razdelili v skupine in se med seboj skozi različne igre (lokostrelstvo, golf, hodulje, skavtbol) borili za čim večje ozemlje. Zagotovo pa je bil nepozaben spomin baročni ples, ki ga je morala sestaviti vsaka skupina. Ker so mene izbrali tudi za sodnico, sem se ob tem še toliko bolj nasmejala. Kaj je bolj zabavnega, kot gledati izvirne plesne koreografije mladih, neizkušenih, po večini lesenih, vendar navdušenih baletnih plesalcev in plesalk :) (pa brez zamere)? Naš popoldan je počasi šel proti koncu, zato smo se pridružili četnikom, kjer je sledil skupen program.

Letošnji Ujemi me mi je bil zelo všeč, saj sem spoznala in ponovno srečala nekaj zelo super skavtov. Mislim, da se mnogi pridružujejo mojemu mnenju, da bi moralo biti takih srečanj več … no ja … do takrat pa … ujemi me … uuuuuujeeemi me :)

Monika, Potrpežljiva kanja

POHOD NA SV. KATARINO

Po opravljenem praktičnem preizkusu postavitve in prižiganja ognjev smo si na hrbté ponovno oprtali nahrbtnike ter se zagnali v tek na sv. Katarino. Za prvi vod, ki prispe na sv. Katarino skupaj in prvi, so bile določene dodatne bonus točke ocenjevanja. Pot nas je vodila po poti do mostu čez Savo in nato čez. Pot smo nadaljevali po cesti v breg in nato spet po ravnini. Naprej smo hodili in tekli skozi vas, na poti pa smo se tudi odžejali z vodo

iz korita. Po napornem vzponu po hribu do sv. Katarine sta nas pri cerkvici že pričakala kdo drog kot, ha ha, Mirjam in Enco. Prvi so na cilj (z 10 minutami bonusa) prišli Pingvini pa Medved (moja malenkost). Ko smo se nadihali svežega zraka in približno odpočili, smo prejeli novico, da so bile točke imaginarne. Oh. Ampak zgodbe s slabim ali moralnim koncem ne gredo preveč v slast … Kasneje smo vse uspešno prispele skupine prejele čokolado. Za porabljene kalorije, seveda …

Mišo, Pametni volk

OBLJUBE

V soboto zgodaj zjutraj se je naša četa zbrala na vrhu Piškovce. Vsi zaspani smo kar hrepeneli po igri rovarčka. Ko smo bili dokončno zbujeni, smo se odpravili na lov za rastlinami, ki so bile naše kosilo. Seveda ne bi bili pravi skavti, če ne bi že takoj zašli. Ko nas je Simon končno našel, se je začela tekma, kdo bo prej postavil največji ogenj in prekuril vrvico. Seveda so zmagali Pingvini - o tem sploh ni bilo dvoma. Nato pa se je začela še ena dirka, in sicer »Kdo bo prvi na Homu?«. Seveda so spet zmagali Pingvini! Po kratkem počitku smo se razdelili v skupine ter še enkrat na pol. Ena polovica je odšla na praktični del izpitov, druga pa na teoretični del. Vsi smo opravili uspešno, razen enega. Po tem je sledilo zasluženo kosilo ter

vaja za obljube, nato pa so prispeli naši starši ter bili priča, kako naši novinci postajajo čisto pravi skavti. Za obljubami so sledile še volitve stegovodje. Enoglasno smo izvolili našega Aleša Jekovca.

Gašper, Neustavljivi volk

ŽUPNIK NA DOPUSTU, FARANI PA DELAJO

20. junija 2009 sem se okrog druge ure popoldne odpravil na Breznico, da bi se udeležil srečanja ob zaključku skavtskega leta. Najprej sem v skavtski sobi srečal Aleša, ki mi je povedal še zadnje podrobnosti v zvezi z bližajočim se srečanjem, in skupaj sva šla proti dvorani. Med potjo je omenil, da je včeraj pomagal delavcem, ki so zlagali les pred cerkvijo za novo streho. Te sem okrog cerkve videl tudi danes. Čez čas so se nama v dvorani pridružili še ostali popotniki in voitelji. Ko nam je Aleš dajal še zadnja navodila za srečanje, je v dvorano stopil Florjan in nas prosil, če gremo pomagat delavcem. Skavt je vedno pripravljen, pravi nam vsem že dobro znana modrost in tudi med skavti, ki so do tedaj prišli v dvorano, se je našlo nekaj parov pridnih rok, ki so poprijele za delo. Tudi moje so se sem in tja znašle med njimi, pri tem pa sem si mislil tisto, kar piše v naslovu tega članka.

Po opravljenem delu se je srečanje začelo. Najprej so se skavti razdelili po skupinah, nato pa so skupine hodile od enega para voditeljev do drugega in se z njimi igrale razne igre. Po približno 45 minutah so se začele priprave na mašo, ki jo je vodil g. Janez Burja, ki nas je ponovno rešil iz zadrege. Potem ko smo preklicali vsa župnišča na Gorenjskem (naš župnik je z duhovnim asistentom šel na dopust), smo na koncu le uspeli najti nekoga, ki je vodil zadnjo skavtsko mašo v tem skavtskem letu. Janez, iskrena hvala.

Po maši je sledil še prigrizek na nam, skavtom, že dobro znanem mestu, prijateljski klepet in odhod domov oz. po poteh posameznika.

Luka, Modri rakun

OHRANITE SPOMIN NA ZABAVNE POLETNE DNI

Na izletu, srečanju ali potepu vedno radi fotografiramo naravo, prijatelje oziroma vse, kar nam je všeč in česar bi se radi še kdaj spomnili. V letošnjem skavtskem letu smo v stegu pripravili fotografsko razstavo in dobili nekaj izkušenj na tem področju, gotovo pa ne bo odveč še kakšen strokoven nasvet, kako posneti dobro fotografijo.

Najprej nekaj nasvetov. To, kar bom napisal v naslednjih vrsticah, je sicer po svoje samoumevno, pa vendar … Ko dobite svoj fotoaparat, najprej preberite navodila za uporabo, da boste izvedeli, kako ga je treba pravilno uporabljati in kakšne funkcije ima. Hkrati si pred odhodom na izlet zagotovite zadostno zalogo baterij, filmov ali dodatno spominsko kartico, če je to potrebno. Če boste šli v katerega od bolj oddaljenih krajev, bodite obzirni do ljudi, ki jih slikate, in spoštujte običaje obiskanih držav.

SVETLOBA IN BARVE

1. Najboljša svetloba za fotografiranje je **zjutraj ali zvečer**; v meglenih ali zelo oblačnih dneh pa lahko ujamemo zanimivo svetlobo, ki da fotografiji poseben čar.
2. **Rdeči odtenki** bodo vašo fotografijo napravili toplejšo, **modri in zeleni** pa hladnejšo in mirnejšo.
3. **Črno-bela slika** deluje bolj intimno, a pri tej tehniki moramo večjo pozornost posvetiti kompoziciji in sporočilu.
4. Veliki **kontrasti** bodo ustvarili napetost in dramatičnost.

FOTOGRAFIRANJE POKRAJINE

1. Fotografija bo bolj zanimiva, **če glavni objekt postavite na stran in ne v center** fotografije.
2. Bodite pozorni na to, da bo **linija obzorja popolnoma ravna.**

3. Ni nujno, da je obzorje vedno na sredini fotografije. Primer - pri slikanju morja:

o če želite poudariti razburkanost ali barvo morja, premaknite obzorje višje - nebo naj zavzema le majhen, zgornji del slike,

o če želite pozornost preusmeriti na nebo in oblake, pa naj morje zavzame le spodnjo tretjino slike.

4. **Spreminjajte kote slikanja in stojišče** (perspektivo) - tako boste dobili zanimive in nevsakdanje fotografije.

5. Skušajte se izogibati praznini na fotografiji.

6. Ko slikate arhitekturne znamenitosti, jih **umestite v prostor,** kontekst; če želite prikazati njihovo velikost, za primerjavo v sliko vključite tudi človeka.

7. Za slikanje detajlov, na primer okrasja na fasadi, je najprimernejše oblačno vreme, v mraku pa boste dobili **privlačne sence;** poigravajte se z njimi in ustvarjajte različna vzdušja.

FOTOGRAFIRANJE OSEB

1. Izogibajte se fotografiranju oseb pod direktno, navpično svetlobo, saj le-ta pod očmi ustvari sence; najbolj primerna je **mehka, naravna svetloba in oblačni dnevi.**

2. Pogled portretiranca lahko usmerite na stvar, h kateri želite pritegniti pozornost.

3. Če boste fotografirali od blizu, boste močno poudarili **nos** in slika ne bo preveč laskava za portretiranca.

4. Če na fotografiji ne boste prikazali celega človeka, **»odrežite« tam, kjer se to zdi najbolj naravno,** na primer pri pasu.

5. Slika bo delovala kot celota, če boste ljudi ali predmete na njej postavili tako, da bodo tvorili geometrijski lik, najbolje **trikotnik.**

NEKAJ OSNOV O KOMPOZICIJI

Z dejanskimi ali navideznimi linijami ustvarite vzdušje fotografije in usmerjate pozornost:

- **poševne** črte vdahnejo dinamiko,
- **vijugaste** črte dajo sliki čuten in miren značaj,
- **linije, ki se zbližujejo,** ustvarjajo globino, dajo občutek oddaljenosti.

PRAVILO TRETJIN

Poznali so ga že slikarski mojstri stare šole stoletja pred izumom fotografije, glasi pa se takole: na sliki potegnite **namišljene črte:** dve navpično, tako da dobite tri enako velike dele, in dve vodoravno.

Veliko ljudi stori napako in objekt, na katerega želi usmeriti pozornost, postavi v sredino. Slika bo bolj zanimiva, če ga boste raje postavili na **presečišče dveh črt.** Obzorje namestite na eno izmed črt, ki fotografijo deli na vodoravne tretjine.

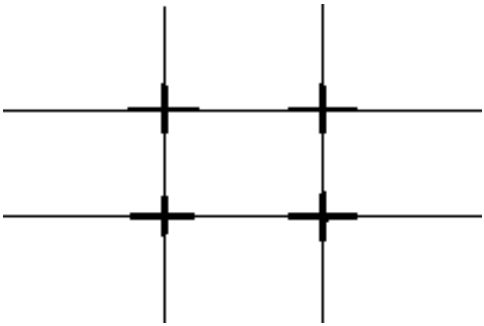

OBUJAJTE SPOMINE TUDI V HLADNIH SIVIH DNEVIH

Izdelajte album in ga opremite z zabavnimi komentarji ali pa v okvir zlepite štiri lesene letvice, ga pobarvajte in nanj nalepite školjke, ki ste jih nabrali na morju. Tako si boste toplo poletno sonce in šumenje morja ali pa utrip krajev, ki ste jih obiskali, pričarali tudi v jesenskih in zimskih dnevih.

Prispevek sem s pomočjo spleta pripravil Luka, Modri rakun

SKAVTSTVO SE MI ZDI NESKONČNA IGRA, ZA KATERO SEM IZJEMNO HVALEŽEN, DA JO SMEM IGRATI

Glas fanta, s katerim sem tokrat opravil intervju, lahko slišite vsak zadnji četrtek v mesecu, ko ob 18.15 na radiu Ognjišče poteka Skavtska oddaja. Jaka o sebi težko govori, na radiu pa se je znašel po naključju. Zanima ga mnogo stvari, slovenski jezik in kulturo pa je začel ceniti na avstrijskem Koroškem. To je le nekaj zanimivosti o skavtu, ki ga lahko spoznate skozi tale pogovor.

1. Jaka, živjo!

2. Naši skavti te poznajo samo preko skavtske oddaje, ki jo že nekaj časa pripravljaš, zato te prosim, da se na začetku najinega pogovora najprej na kratko predstaviš.

- Če me poznajo preko skavtske oddaje na Radiu Ognjišče, slava vam, dragi skavti! Ne vem, se samo meni zdi težko govoriti o sebi? Pa vseeno, že od nekdaj sem doma na Viru (pri Domžalah), kjer sem tudi začel skavtsko pot. Sedaj sem pa že četrto leto na avstrijskem Koroškem, zavoljo izobrazbe. Kadar je le mogoče, preživim vikend doma in nadoknadim, kar sem zamudil med tednom, kot bi imel razcepljeno osebnost :P Skavtstvo se mi zdi neskončna igra, za katero sem izjemno hvaležen, da jo smem igrati.

3. V času najinega sodelovanja sem ugotovil, da si mojster za razne reči. Kakšni so tvoji hobiji? Kaj te zanima?

- Zanima me veliko stvari, včasih tudi takšne, ki me ne bi smele. Naša, slovenska kultura mi je v veliko veselje. Ljubezen do jezika je prišla na plano, presenetljivo – v Avstriji, na Koroškem, kjer se morajo za slovensko besedo boriti in jo imajo resnično radi. Mi pa jo premalo cenimo in premalo poznamo. V ta namen si z veseljem vzamem čas in sodelujem pri oblikovanju kulturnih prireditev (tako v Sloveniji kot na Koroškem), na svoj način. Največkrat z recitiranjem poezije ali proze, včasih se opogumim in predstavim tudi kaj čisto svojega. Reševanje tehničnih problemov, ki je popolnoma drugo področje, pa mi bistri sive celice. Najrajši rečem »vse je mogoče« in poskušam toliko časa, da uspe. Lepo bi bilo, če bi vse lahko naredili z jezikom, veliko se da, kar pa ostane, naredijo roke.

4. Nam lahko poveš kaj o svojem stegu? Po čem vas naši skavti na skavtskih srečanjih lahko prepoznajo?

- Naš steg Vir1 ima posebno božično zgodbo. Prepoznate ga lahko predvsem po tem, da ga že drugo leto ni več.

5. Kako se je začela tvoja skavtska pot? Kdaj si dal obljubo?

Uh, tega je že dooolgo! Prva obljuba je bila volčja, na Brdu pri Lukovici, ta pravo obljubo pa sem dal na gradu Kamen. K skavtom me je povabila Sabina, takrat se je pisala Gerčar, poklicala me je po telefonu in vprašala, če bi bil skavt. Že od nekdaj sem to želel biti, leto prej sem celo poskusil srečo pri tabornikih, pa mi ni bilo všeč – skavtska zgodba je tista, ki me

je resnično pritegnila in me nagovarja še danes ...

6. Kako si prišel v stik z radiem?

Skoraj po nesreči :) Prišel sem zgolj zato, da bi snemal in montiral kratke skavtske posnetke za dijaško oddajo. Potem pa sem kar naenkrat tudi sam kaj povedal. Vse skupaj se je začelo s triminutnimi prispevki.

7. Nam lahko na kratko opišeš, kako se je razvijala skavtska oddaja na radiu Ognjišče? Koliko časa jo že lahko poslušamo?

Hja, skavtska oddaja ni nekaj novega, niti slučajno pa ni moja ideja. Naša ekipa jo je zgolj »spet obudila«. Pred mnogimi leti je bil na sporedu Radia Ognjišče skavtski potep. Ustvarjala ga je močna ekipa, bežno se spomnim imen Mojca, Matjaž, ... Kar naenkrat pa je bilo vsega konec in pristali smo na kratkih skavtskih prispevkih v dijaških oddajah. Zelo smo se trudili in upali (prosili) na ponovno samostojno skavtsko oddajo. Kdo bi si mislil, da nam je uspelo?! Od januarja 2008 je vsak zadnji četrtek v mesecu od 18.15 do 19.00 rezerviran za skavte! Trudimo se biti ažurni, zanimivi, poslušljivi, predvsem pa skavti. Od januarja 2008 se ni bistveno spremenila (vsaj zdi se mi tako). Trudimo se dati prostor in možnost čim več različnim tematikam, prireditvam, gostom, upam, da nam uspeva in da nas poslušajo.

8. Kako pa sploh nastane takšna oddaja? Kaj vse je treba narediti?

Načrtovanje oddaje se začne s tišino. Nadaljuje s tišino. Potem pa pride ideja. Pa še ena in še ena ... Najprej je treba na državni

ravni pregledati dogodke, povabila in splošno stanje, potem pa po navadi vse skupaj razvrstimo po pomembnosti. Prispevke in delo je treba razdeliti med sodelavci. Sledi cel kup dogovarjanj, snemanj, ... Tudi računati je treba – minute gor, dol, sem, tja, ... Ko je material posnet in zbran, pa je treba prispevke urediti in zmontirati. Napisati in posneti je treba tudi offtekst, izbrati glasbo, podlage, ... cel kup dela. Če je ves material na kupu, na mizi pa konkreten načrt, je oddaja lahko zmontirana v nekaj urah. Ponavadi je oddaja sestavljena iz dveh pesmi, petih prispevkov, kulture, duhovnosti, včasih najdemo čas tudi za nagradno vprašanje!

9. Pri snemanju se kaj rado zgodi, da gre kaj narobe. Kaj vse se ti je že zgodilo?

U, marsikaj se zgodi. Najbolje je, če snemaš kakšen dolg intervju in na koncu ugotoviš, da sploh nisi snemal. Posebne situacije so tudi takšne, ko sogovornik odgovarja samo z »ja« ali »ne«. Tudi baterije nam je že zmanjkalo, pa smo morali nehati snemati in kupiti nove.

10. Se ti zdi, da so skavti zadovoljni z našim delom? Kakšni so kaj odzivi?

Odkrito povedano – nimam pojma. Odzivi so redki. Pa vendar vem, da skavti kar poslušajo oddajo, vendar kakšnih omembe vrednih odzivov pa vendarle ni. Ne vem. Res pa je tudi, da ne delamo raziskav med skavti. Mogoče pa jo bo treba. Kar pa je bilo kritike, je bila pozitivna! Juhu.

11. Za konec pogovora te prosim, da opišeš še kakšen kiks med oddajo, ki ti je najbolj ostal v spominu.

Ko je oddaja v živo, se človek velikokrat čudi sam sebi. Če nisi navajen radijskega adrenalina, lahko na začetku hitro poveš kakšno neumnost. Pozabimo sklanjatve, spol, nenazadnje imena sodelavcev. Najhujša situacija je bila takrat, ko smo se zmenili, da bomo iz studia poklicali neko Katjo (ne vem, za kaj je šlo, samo zapomnil sem si, da je Katja) in kakšno minuto pred začetkom pogovora v živo smo jo poklicali po telefonu. Oglasila se je, zmenil sem se z njo, kaj jo bom vprašal in stekel v studio, da začnemo. In glej ga šmenta – odložila je slušalko. Pesmi je bilo že konec, nje pa od nikoder. Tehnik je rekel »vrgla je dol, kr neki nakladi, ni važn kaj« in prižgal mikrofon. Časa sem imel samo toliko, da sem vdihnil in treba je bilo govoriti. Beseda je nanesla na prejšnjo oddajo, a k sreči je tehnik Katjo kmalu spet priklical in situacija se je umirila.

12. Jaka, hvala za pogovor in veliko uspeha še naprej!

Z Jako sem se pogovarjal
Luka, Modri rakun

Bliža se poletje, ki ga bo vsak od nas preživel na svoj način. Nekateri se bodo odpravili na morje, drugi v hribe, tretji bodo služili potrebne denarce s kakšnim sezonskim delom, itn. Kot radovednega skavta me je zanimalo, kaj natančno bodo počeli skavti v našem stegu, zato sem o tem vprašal svoje skavtske brate in sestre. Njihovi odgovori so kot po navadi v nadaljevanju.

Te počitnice letos zame ne bodo več počitnice ampak dopust. Počitnice bom občutila na ta način, da ne bom imela dela, ampak dežurstvo, ker bo kar nekaj otrok iz Doma Matevža Langusa, kjer sem zaposlena, na počitnicah. Dopust bo pa namenjen romanju v Španijo (z jezuiti po poteh sv. Ignacija Lojolskega), kamor me je povabila Simona iz Gorij. Preostanek dopusta bo namenjen poletnemu taboru z volčiči, pa tudi v hribe bi rada šla.

Barbara Polda, Skrbna čebela

Po pravici povedano nič kaj dosti oziroma precej manj kot v prejšnjih letih. Letošnje poletje namreč ne bom več užival študentskih počitnic ter zgolj kakšen mesec delal prek študentske napotnice (tako kot prejšnja leta) ampak bom večji del časa preživel v službi, kjer sem redno zaposlen. Vseeno pa si bom vzel čas in dopust za potovalni tabor s svojim klanom v mesecu juliju ter za oddih na morju s prijatelji v drugi polovici avgusta. Na tabor, za mnoge izmed mojih predragih klanovcev bo to njihov zadnji tabor v klanu, se bomo podali od 12. do 18. julija. Naša pot se bo začela v Postojni, končala, pa upamo, da nekje na slovenski obali. V drugi polovici avgusta pa se bomo s prijatelji odpravili nekam na hrvaško obalo (zaenkrat nam še

ni uspelo najdt kam). Letošnja odprava bo nekoliko manjša kot tista lani (samo 9 ljudi, lani nas je bilo 13), odpravljamo pa se nekoliko dlje kot prejšnji dve leti, ko ste nas lahko našli nekje v okolici Finide in za nekoliko dalj časa (7-10 dni). Drugih večjih načrtov pa nimam, saj bo letošnje poletje (kot tudi upam, da tudi okoli 40 naslednjih) bolj delovno.

Ob zaključku pa vam dam še en nasvet: uživajte v poletju dokler lahko, izkoristite čas, sonce, morje …

Aleš, Igrivi rogač

Moje poletje se bo začelo s poletnim taborom čete. Julija grem kot animatorka na oratorij, avgusta pa se bom udeležila 3-dnevnih duhovnih vaj. Vmes bom šla mogoče kdaj na morje kam na slovensko obalo. Od lanskega poletja mi je najbolj ostal v spominu Jamboree, sicer pa se je vsako poletje dogajalo kaj zanimivega.

Benjamina, Družabna pižmovka

Moje poletje bo zelo pestro. Čez 14 dni grem v Gardaland, konec junija, začetek julija pa na potep v Izolo. Ko pridem domov, gremo s prijatelji 5 dni plezat v Bohinj. Sledi skavtski tabor s četo, čez dva dni pa dopust na morju. Naslednje dni se bom šla s prijatelji kopat na Bled, zadnji teden v avgustu pa grem na tabor s šolo. Najbolj so mi ostali v spominu poletni tabori, še posebej Kvajdej.

Ana, Trazposajena žolna

Verjetno ne bom počel med poletnimi pošitnicami nič posebnega. Mogoče se bom z družino za nekaj dni podal v hribe ali pa za kak teden odšel na morje. Počitnice bom izkoristil predvsem za počitek, da si naberem novih moči in septembra s polno paro začnem novo šolsko leto. Upam le da bo dovolj lepega vremena za poleg pohodništva še kolesarjenje, druženje s prijatelji....

Aljoša, Športni sokol

Ponovno je nova številka Plamenčka v naših rokah in z njim, še zadnjič v tem skavtskem letu, tudi dogodivščine skavta Petra ter njegovo okoljevarstveno učenje.

Kako hitro je skavtsko leto obrnilo svoje poglavje. Res je tudi, da se je veliko dobrega postorilo. Predvsem smo si prizadevali izpolniti naše skupno zastavljene cilje. Verjamem, da nam je več kot zadovoljivo uspelo – lahko bi rekli "kamen na kamen palača"; vsak majhen delček v sestavljanki dobrih del prinese velik rezultat!

Čut za naravo in sočloveka je bila rdeča nit našega skavtskega leta. Na to nas je opominjalo drevo v skavtski sobi. Z našo pomočjo je ozelenelo in obrodilo sadove. Dobra dela naravi v obliki zelenega lista in dobra dela sočloveku v obliki jabolčka so pustila pozitiven pečat in ne bodo nikoli pozabljena. To je lahko odlična spodbuda, ki nam da vedeti, da prizadevanja niso bila zaman! Naj nas ta misel spremlja tudi v bodoče!

Kaj se bomo pa tokrat s Petrom naučili? Ste že slišali za ozon, njegovo pomembno vlogo pri ohranjanju živih organizmov na Zemlji in o našem kampanjskem odnosu do njega? Sem prepričan, da nekateri o tej temi že nekaj veste, drugi boste pa še izvedeli :)

Bila je lepa junijska sobota. Temperatura ozračja se je povzpela preko 29°C. Ljudje so se nastavljali sončnim žarkom v želji pridobiti zagorelo polt; spet drugi pa so se rajši umaknili v hladno senco ali stanovanje in si privoščili osvežilno pijačo.

Tudi Peter si je želel imeti bolj rjavo polt. Vzel je ležalnik, ga na balkonu razprostrl, oblekel kopalke in se z užitkom ulegel nanj.

"Super! Kako se prileže!" je bil vesel.

Ko že nekaj časa tako leži s hrbtom obrnjen proti soncu, pride oče in ga začudeno vpraša: "Peter, kaj pa počneš v takšni vročini na soncu?"

"Sončim se," odgovori Peter nejevoljno. "Želim dobiti malo rjave barve, da bom imel podlago za na morje."

"Čakaj, čakaj! Sončiš se v največji vročini in to še brez zaščitne kreme! Ali sploh veš, kako nevarno je takšno početje?" je jezen oče.

"Bom pa hitreje dobil barvo," Peter ugovarja.

"Nič ne boš dobil hitreje barve! Dobil boš tako hude opekline, da boš celo noč jokal in mamico prosil, naj ti maže hrbet s hladilno kremo!" je oče hud. »Takoj pojdi po sončno kremo!«

Peter je ubogal očeta in prosil mami za sončno kremo. Mami mu je skrbno vtrla kremo v kožo in ga opozorila: "Ni dobro, da se v tej vročini sončiš. Lahko si hudo opečeš kožo."

"Ati mi je to že tudi rekel," je odgovoril Peter.

"Mami, pa zakaj so sončni žarki tako nevarni?" radovedno vpraša.

"Peter, to ti bo pa ati bolj podrobno znal odgovoriti. Vprašaj ga!" predlaga mami.

"Ati!" Peter pokliče očeta.

"Prosim, Peter."

"Ali prideš malo sem?"

"Tako ja. Dobro se namaži, da ne boš opečen," pravi oče.

"Ati, zakaj so sončni žarki tako nevarni?" Peter radovedno vpraša.

"Na to vprašanje ti pa ne morem kar tako na hitro odgovoriti," je oče malo v zadregi. "Bova začela kar od začetka."

"Če pomisliva ..." nadaljuje, "Sonce je ena velika žareča zvezda, ki svojo svetlobo, žarke in toploto oddaja v vesolje," pojasnjuje oče. "Svetloba in žarki se širijo po vesolju in pripotujejo do nebesnih teles. Ta telesa del žarkov vsrkajo, del pa ga odbijejo nazaj v vesolje. Eno izmed teh teles je tudi naša Zemlja," podrobno razloži.

"Ati, ali je to podobno kot pri dežju?" vpraša Peter.

"Kako pri dežju?" ga oče ne razume.

"Pri močnem nalivu velike količine vode padejo na zemljo," razlaga Peter, "veliko te vode potem izgine v zemljo, nekaj je pa kar odteče v kanale, ker je zemlja ne more vsrkati, ker je je preveč."

"Ja! Tako, tako. Zanimivo primerjavo si povedal!" je odgovoril oče in nadaljuje z razlago. "Sončni žarki, ki pridejo do Zemljinega površja, se imenujejo sevanje. In ravno to sevanje je za nas škodljivo."

"Ne razumem," odgovori Peter.

"Kako naj ti razložim, da boš razumel," oče premišljuje. "Že vem," se domisli, "poglejva si sončno kremo." In vzame zaščitno kremo.

"Piše, da krema ščiti pred UV-A in UV-B sončnim sevanjem," ugotovi Peter.

"Tako je!" mu oče potrdi.

"Kaj pa je to UV-B in UV-A sončno sevanje?" vpraša.

"UV-A so ultravijolični žarki, ki jih ne vidimo in v velikih količinah

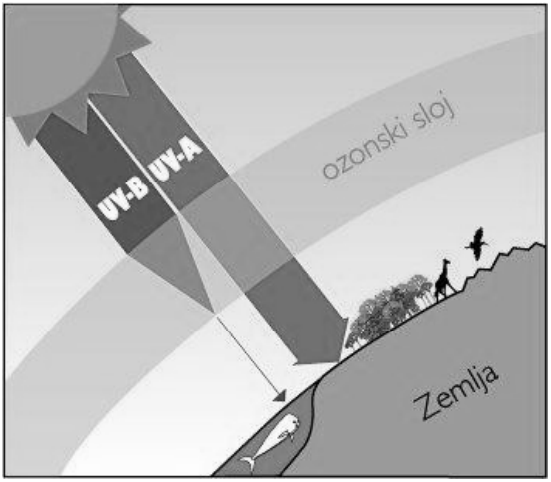

prodrejo do nas. UV-B pa so ultravijolični žarki, ki jim potovanje do površja preprečuje Zemljina zaščitna plast - ozon. In veš, Peter, to je tudi najpomembnejša naloga ozona, da preprečuje vdor UV-B sončnim žarkom do našega površja!" ga opozori oče.

"Ozon? To smo pa tudi v šoli že nekaj govorili, ampak nisem skoraj nič razumel," se zasmeji Peter. "Kaj pa povzročajo UV žarki?" radovedno sprašuje dalje.

"UV-A žarki pospešujejo staranje kože. UV-B žarki pa so mnogo bolj nevarni in povzročajo genetske poškodbe živim organizmom, zmanjšujejo imunsko odpornost, povzročajo kožnega raka in slepoto!" mu oče vse podrobno razloži.

"O joj, to je pa hujše, kot sem mislil!" je kar malo prestrašeno odgovoril Peter.

"Ja, zelo nevarno je sončenje brez kreme in to še v največji vročini!" nadaljuje. "Sploh pa v današnjem času, ko do nas prihaja čedalje večja količina teh škodljivih UV-B žarkov," je oče jezen.

"Zakaj?" ga vpraša Peter.

"Zato, ker se zaščitna plast ozona, z našo pomočjo, čedalje bolj tanjša!"

"Kako to misliš: z našo pomočjo?" ga Peter postrani pogleda.

"Razmisli malo, kaj sva se že v preteklosti pogovarjala," ga

vzpodbudi k razmišljanju.

"Misliš onesnaževanje z avtomobili in s povečevanjem števila tovarn?" previdno odgovori Peter.

"Tako je! Velik del krivde za zmanjševanje ozonskega sloja pa lahko pripišemo industrijski uporabi raznih freonov, ki vsebujejo klor in vse to spuščamo v ozračje. Ta klor potem uničuje molekule ozona."

"Kaj pa so to freoni?" zanima Petra.

"To so strupeni plini, ki jih najdemo v starih hladilnikih, zamrzovalnikih, penah, sprejih, aerosolih in podobnih napravah," oče lepo razloži. "Če boš kdaj opazil kakšen star hladilnik ali zamrzovalnik v naravi ali kjer koli drugje, mu nikar ne poškoduj bakrene cevke na zadnji strani!" mu svetuje. "Sprostil se bo ravno ta plin, ki je eden glavnih povzročiteljev tanjšanja ozonske plasti."

"Ali se ozon sploh obnavlja?" presenečeno vpraša Peter.

"Na srečo se, vendar ljudje hitreje onesnažujemo naše okolje, kot pa se je ozonska luknja sposobna regenerirati. Tako se bo luknja le še večala in ozračje še bolj segrevalo. Žalostno!" je dejal oče.

"Ja, res žalostno in groza tudi!" se je Peter zdrznil. "Bom v šoli predstavil seminarsko na to temo!" je navdušen.

"Lepo, Peter," ga pohvali. "Tudi o tem problemu se je potrebno pogovarjati in reševati, kar se rešiti da."

"Ati, grem se zdaj še malo posončit! Hvala za informacije!" in skoči nazaj na ležalnik.

"Prosim!" se oče posmeji in oddide po svojih opravkih.

Tako, tudi tokrat je Peter veliko novega izvedel. Ozon je naša edina zaščita pred sončnim sevanjem! Naj bo zaščita našega plašča tudi ena izmed naših bodočih nalog!

Ste vedeli:

- da je ozon v nižjih koncentracijah prisoten čez celotno Zemljino ozračje?
- da se ozon uporablja za sterilizacijo (razkuževanje) pitne vode, zraka in odstranjevanje zadaha?
- da je ozon pri povečanih koncentracijah strupen?
- da se ozonski plašč nahaja na višini med 10 in 50 km in je njegova gostota največja pri 25 km višine nad morsko gladino?
- da če bi ves ozon iz ozračja poskušali zbrati in ga porazdeliti po celotni morski gladini, bi pri 0°C dobili 2 do 4 mm debelo plast. Lahko si mislimo, kako ranljiv je naš zaščitni plašč!
- da 1 molekula klora, ki jo spustimo v ozračje, uniči 10000 molekul ozona? V ozračje pa spustimo na milijone molekul klora.

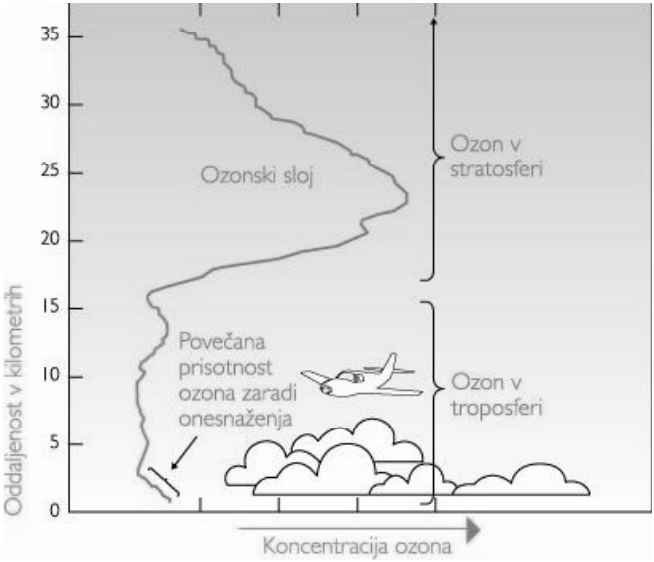

Prijetne počitnice :) Želim vam obilo uspehov pri izpolnjevanju zastavljenih ciljev! Bi-Pi

Dominik, Hitri racman

DREVO POD SVOBODNIM SONCEM

Naša letošnja velika igra se je zaključila s fotografsko razstavo, ko smo ljudem pokazali lepe in malo manj lepe prizore iz narave. Tole je še zadnja priložnost, da pogledamo na naše drevo in ugotovimo, kako pridni smo pri izpolnjevanju dobrih del za sočloveka in pri varčevanju oziroma skrbi za naravo. Naj ta slika ne bo naša kritika, ampak zgolj spodbuda, da bomo pri tem boljši. Seveda ne smemo pozabiti na to, da moramo izpolnjevati dobra dela za sočloveka in varovati naravo tudi naslednja leta, ne le letos. Kar pogumno, uspelo nam bo!

ZA MALE SIVE CELICE

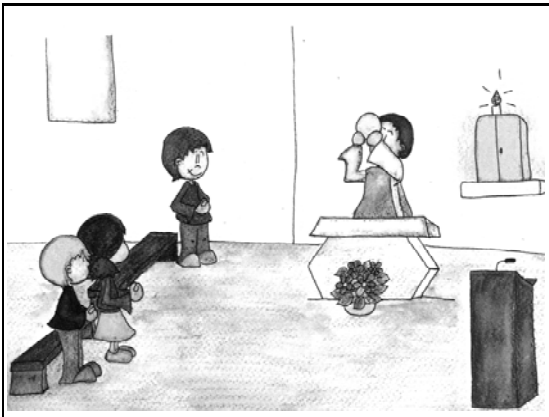

								VNAPREJSNJE PREPRIČANJE O URESNIČITVI NEČESA		GORA NAD JEZERSKIM	SOL OLJNE KISLINE	AMER. PEVKA SUMMER
								OKROGLO REČNO KAMENJE				
								ROLETA, REBRAČA				
								ČRNI TROPSKI LES (EBENOVINA)				
								DEL ROKE / 100				
OZEMLJENA PRIPRAVA ZA VAROVANJE PRED STRELO	OBRTNIK, KI BELI STENE, PLESKAR	POLAGANJE TLAKA	SINTET. SMOLA (iz črk: LORIN)	NEMŠKI SKLADATELJ (WERNER)	ČLAN SAMOSTANA, KI NI DUHOVNIK	UČITELJ ETIKE / ITAL. PEVKA					NAŠ SLIKAR (JANEZ)	GLAS PRI PRASKANJU
										VID PIRC / MAJHNA SLIKA		
VPLIVEN ČLOVEK, ČLAN OLIGARHIJE								ARABSKI PLEMIŠKI NASLOV, KNEZ				
UTRJEN PAS OB CESTI ALI NASIPU								IME PESNICE TAUFERJEVE				
ORGAN ZA VID				PODREDNI VEZNIK				LATIN. IME ZA JANEŽ				
OSNOVNA ZAČIMBA				LITIJ / PRIPADNIK AVAROV				IME IGRALCA NOLTEJA				
LOJZE VOLK			RUSKA REKA, KI TEČE IZ JEZERA LADOGA	DANSKI OTOK V MALEM BELTU				BESEDA ZA STRINJANJE / POLTEMA			GORLJIV PLIN, SESTAV. NAFTE	NAŠ PISATELJ (GVIDO)
IME PISATELJA FLEMINGA				MERILEC VATOV / PEŠČENA OBALA								
KRAJ IN REKA PRI TOLMINU						SIMBOL ZA IRIDIJ			PASJA KOČA / DRAGO TRŠAR			
JED IZ ZMLETIH PEČENIH PAPRIK						MORJE OB NAŠI OBALI						
NOGOMETNI KLUB (MADRID)					DELOVALNIK V SLOVNICI (IZ ČRK: KANTAT)							

LAŽ IN NJEN ŽENIN

Zgodilo se je, Laž se je neki večer preobjedla, ponoči ni mogla spati, pa je premišljevala, kako grdo je pokvarjen svet, da ji že noče več vsega verjeti odkraja; premišljevala je in je prišla slednjič do tega konca in sklepa, da se bo omožila. Omožena ženska — tako je modrovala — ima vendarle več veljave pri ljudeh kakor samica.

Laž se je torej ozirala po ženinu. In res, iztaknila je moža, ta ji je bil posebno všeč, ker je imel lasuljo, umetne zobe in lepo kratke noge kakor ona. Ime mu je bilo Prilažič in hitro sta bila bot, da mu je najprej prestati izkušnjo, potem pa bodi poroka.

Laž gre in stopi v krčmo, tam so sedeli kmetje pri polnem bokalu in so tarnali o slabih časih. Laž sede za mizo, naroči si vina in kruha pa jo vprašajo kmetje: »Mati, od daleč prihajate, kaj je novega po svetu?«

Laž odgovori: »Kaj bo novega? Nič posebnega! Le kokoš sem videla čuda veliko, z eno nogo je stala pod Grintovci, z drugo nogo pod Gorjanci in je pila vodo iz Save.«

Kmetje so zabučali v smeh in kričali vprek: »To je laž, kosmata laž!« - Laž je bila jezna, pozabila je plačati in je odšla.

Za njo pride, kakor sta se bila zmenila, v isto krčmo Prilažič. Pil je svojo merico pa še njega vprašajo po novicah.

»Drugega ne vem,« je rekel, »jajce sem videl, bilo je tako veliko kakor hiša, devet kovačev ga je z dleti odpiralo, vsi deželi ga bo dosti za cvrtje.«

Kmetje staknejo glave vkupe in reko: »Nemara je to jajce zlegla ona kokoš, ki je o nji pravila ženska.« In vprašali so Prilažiča, ali ni videl tudi kokoši, ki je zlegla to jajce. Prilažič je odgovoril, da ne, - kmetje pa so modro pokimali z glavo in mu

povedali: »Kokoš, ki je zlegla to jajce, je čuda velika; z eno nogo stoji pod Grintovci, z drugo pod Gorjanci in pije vodo iz Save.« Pa so vse verjeli.

Pride Laž na svoji poti v drugo krčmo. Tudi tu se zgodi, da jo vprašajo po novicah.

»Kaj bo novega,« je odgovorila, »nič posebnega! Zelnato glavo sem videla, tako je bila velika, da so tesači po lestvi plezali nanjo.«

»Lažeš,« so rekli kmetje, »takih debelih laži ne bomo poslušali; glej, da se nam izgubiš izpred oči!« Laž se je užaljena dvignila in je odšla. Od gole jeze je še maseljc s seboj odnesla in kozarec.

Kmalu za njo pride v krčmo Prilažič. Tudi njega pobarajo, kaj je novega.

Prilažič malo pomisli in pove: »Pero sem videl, možje, bogve katerega zelišča je bilo! To pero je bilo tako veliko, da je pet vozov stalo pod njim.«

Kmetje se spogledajo in eden reče: »Bilo je zelnato pero.«

»Ne vem,« odgovori Prilažič, »za zelnato bi bilo nemara preveliko!«

»Zelnato je bilo, zelnato,« silijo kmetje, »mi to dobro vemo, nič novega nam nisi povedal, o tem zelju smo že čuli!«

Prilažič je prosil zamere, da jim ni mogel z boljšo novico postreči, in se je poslovil. Kmetje pa so vse verjeli.

Laž je prišla še v tretjo krčmo. Tudi tukaj hote vedeti, kaj je kaj novega po božjem svetu, in Laž jim pove, da je videla goreti morje; sto oralov ga je zgorelo noter do tal. — Ti kmetje pa so bili vroče krvi in kar koj so se razvneli. »Kaj, s takimi lažmi bi nas imela za norce?« so rekli. »Počakaj no, mi ti pokažemo!« in prijela sta jo dva pod pazduho, tretji je pomagal z nogo in že je

frčala uboga Laž čez prag na cesto.

Kmetje se niso še pomirili, pa pride mednje Prilažič. Vljudno jim vošči dober dan, sede, potem jih pa vpraša, kaj jih je tako razburilo. Kmetje mu hite povedati, kako jim je zanikrna ženščina hotela natvesti goreče morje, pa so ji koj pokazali, po čem so laži.

Prilažič jim pritrdi in jih pohvali, trčili so s kozarci in pili in potem jim je povedal, kaj je srečal na cesti: dolgo, dolgo vrsto težkih pariških voz, vsi so bili visoko obloženi s pečenimi ribami; kaj menijo, od kod so bile ribe?

Kmetje so pomislili in nazadnje uganili: »Nemara je pa ženska le govorila resnico, da je gorelo morje.«

»Kako bo morje gorelo,« je ugovarjal Prilažič, »ko je mokro!«

A kmetje so se zopet razvnemali. »Od kod pa so bili vozovi pečenih rib, kaj, če ne iz gorečega morja?« so kričali, in ker je Prilažič le majal z glavo, so ga v svoji togoti na eno, dve vrgli na plan. —

Prilažič se je ročno pobral in je hitel za Lažjo. Konec vasi ga je čakala in smejoč se sta si segla v roko; izkušnja je bila prestana!

In gospodična Laž in gospod Prilažič sta se poročila, živela sta srečno in ugledno in sta imela mnogo, mnogo, mnogo otrok.

Fran Milčinski: LAŽ IN NJEN ŽENIN

KOBILICE – Teksaški farmar na obisku pri avstralskem. Ta mu razkazuje svoja žitna polja. »Oh, moja so vsaj dvakrat večja!« pravi Teksačan. – »Kakšne pa se vam zdijo moje krave?« – »Moje so dvakrat večje od vaših največjih bikov!« se naprej baha Teksačan. Tedaj mimo priteče skupina kengurujev. Teksačan brž vpraša gospodarja: »Kakšne živali pa so to?« – Avstralec, sit njegovega širokoustenja, odgovori: »Kaj pri vas v Teksasu nimate kobilic?«

GORIVO – Blondinka se pripelje na bencinsko črpalko in prosi prodajalca, če ji natoči gorivo. Prodajalec je ustrežljiv in jo vpraša: »95 ali 98?« – Blondinka pa: »A letošnjega pa nimate!«

LOGIKA – Škot reče ženi: »Draga, obleci si plašč, jaz grem v gostilno!« – »O! A me boš peljal na kozarček?« – »Ne bodi no trapasta. Samo peč sem ugasnil!«

STROGA MAMA – Dedek in babica obujata spomine na mladost, pa dedek pravi: »Ajde, stara, da se malo vrneva v mlade dni. Jaz grem do ure na trgu, ti pa pridi tja točno ob petih. Dedek čaka, babice pa od nikoder. Ves premražen pride domov in jo vpraša: »Zakaj nisi prišla?« – Babica pa odvrne: »Mama me ni pustila.«
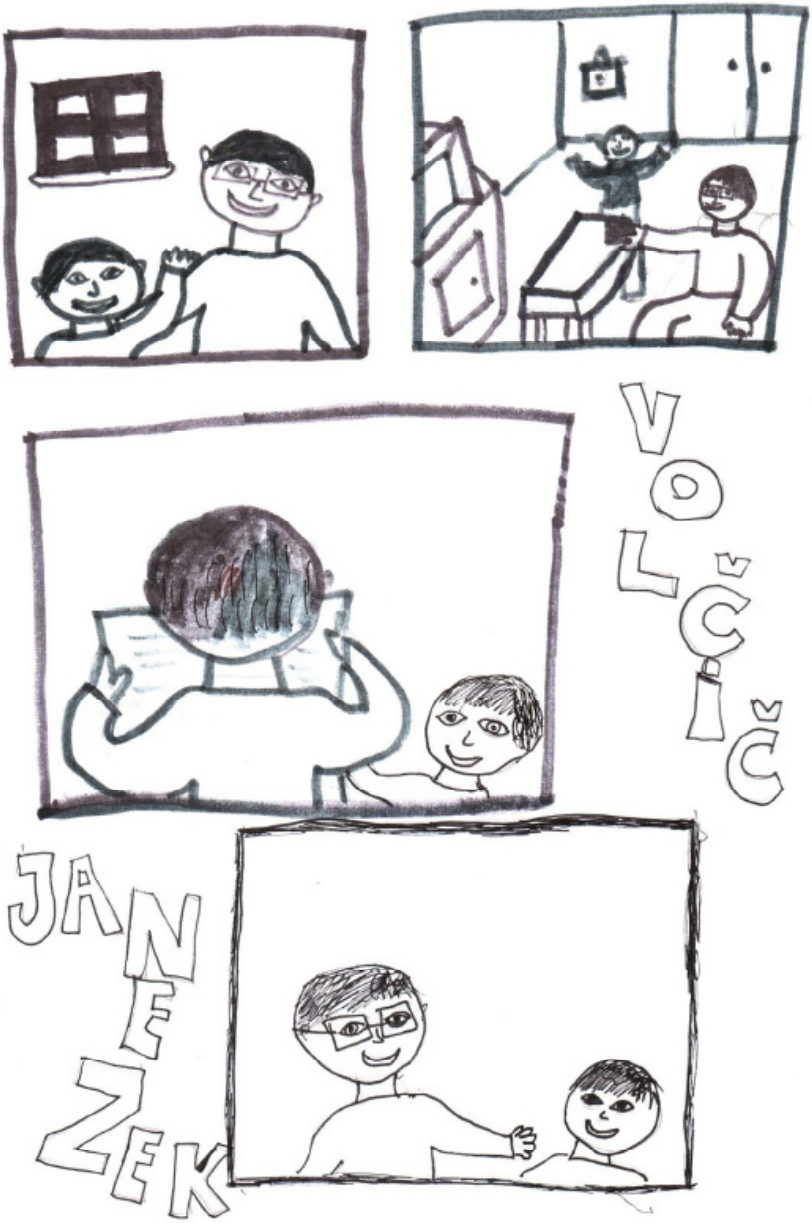
DOGODIVŠČINE VOLČIČA JANEZKA